Протокол
№

гр. София, 16.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 65 състав,** в публично заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4021** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 11 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10,44 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ, Н. Х. Ц., редовно уведомен, явява се лично и се представлява от адв Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ, ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ ПРИ МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрк. К., редовно упълномощена, с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ : Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от 26.06.2026 г., рег. № 406400-2595/24.06.2026 г. от ответника с представени писмени документи по опис.

АДВ. Т.: Да се приемат доказателства, запознат съм.

ЮРК.К.: Да се приемат.

СЪДЪТ, по доказателствата,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото писмените доказателства, представени с молба от 26.06.2026 г., рег. № 406400-2595/24.06.2026 г. от ответника.

ЮРК.К.: Водим допуснатия ни свидетел.

СЪДЪТ ПОКАНИ в залата свидетеля на ответника.

ПРИСТЪПВА към РАЗПИТ на свидетеля, като СНЕМА самоличността му и го ПРЕДУПРЕЖДАВА за наказателната отговорност за лъжесвидетелстване:
Т. В. А. 49 г., неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със жалбоподателя.
Служител на ГДГП, Дирекция „Аерогари“.
ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК за лъжесвидетелстване.
СВИДЕТЕЛЯТ обещава да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ На въпрос на юрк.К.:
Работя в системата на МВР от 2002 г., преди това съм завършил „Национална жандармерия“, от 2002 г. съм условен командир на жандармерията, след това в СДВР и от 2019 г съм началник на група „Аерогари“, от 2020 г на сектор „Специални тактически действия“ към РДГП Аерогари, където беше и Н. Ц..
Длъжността на сектора е основно осигуряване на полети на високо рискови полети, застрашени след атентата в С., участие в специализирани операции на граници, командировани на Турската и Гръцката граница, операции за задържане на ГДГП.
С Н. Ц. съм се съобразявал с нейните индивидуални потребности относно това, че беше самотна майка през този период. Не сме я ангажирали за командировки, само един път. Всички бяха преминали по 5-6 пъти командировки и са питали, защо за едни може за други не може. Имаше и други такива колежки в сектора - самотни майки. С нея винаги сме се съобразявали. След като се омъжи през 2022 г., решихме, че може да участва повече в служебната дейност, но реално от 2022 г до януари 2025 г имаше 69 работни дни. Взимаше болнични за нея, за детето, като е искала отпуск, никой не я е спирал. В един момент разбрах, че трябва да е само като резерва, когато и аз не знаех кога ще дойде на работа. Не я планирах като основен служител за тези дейности, оставях я в резерв, съобразявах се с нейните потребности, не само аз и моите колеги. От тяхна страна компромисът е да отидат в командировка. Командировката се задава за сектора и трябва да се изпълни задачата.
По времето на тези болнични, всеки понеделник имаме оперативка, болничните минават през „Финансово осигуряване“, за да бъдат отчетени като болнични, когато болничният не е предаден в тридневен срок, те не го извеждат, защото го няма реално при тях и превеждат заплата. Това непредставяне на болничен рефлектира на всяка оперативка, въпросите се отнасят към мен. Макар че това е нейно лично задължение, стана мое лично задължение, аз се принудих да доставям тези болнични в регионалната дирекция. По всякакъв начини - звънене по телефон, писане по вайбър, когато благоволи да отговори, най – често съпругът и ги доставяше тези болнични и аз ги предоставях. Защото ставаше голям проблем, изплащат се заплати, болничен няма, не се спазват никакви срокове.
Когато започна дисциплинарното производство, съм се опитвал да се свържа с нея. Последната

комуникация беше през месец март, тя имаше забавен болничен от януари, каза, че ще предостави нов болничен за 20 дни, чака да мине комисия, след 8 март никой не отговаряше. Пълна дезинформация и никаква комуникация. Докладвах по надлежния ред, че няма комуникация с нея. Беше образувана проверката и относно проверката, тя не беше подала декларация по КПКОМПИ, която е задължителна за служителите. Пълна незаинтересованост. Получи се така, че комисията започна проверка, първо проверихме по настоящ адрес, след това на постоянния, на адреса на [улица]в[жк]сме ходили три пъти, залепихме съобщение. Говорихме със съседка в съседен апартамент, тя каза, че апартаментът е продаден и не живеят на този адрес от дълго време, повече от година. Спазихме процедурата, залепихме съобщение, след това отново ходихме да не би нещо да се е променило, нямаше промяна. Същият ден ходихме в „Д.“, където има даден адрес. Там имаше наематели, които казаха, че постоянно ги притесняват с призовки и искания и нямат комуникация с нея. Отидохме на адреса на родители й. Баща й е бивш служител, каза, че не се виждат много често, но ще го имат предвид, ако има възможност, ще предаде. Ходихме и на адреса в центъра, на адреса на студиото за масажи на съпруга й. Там е ограничен достъпът. Съседи казаха, че работи това студио, но не се виждат много често хора от вън, явно достъпът е ограничен. З. на телефоните, които бяха там, но никой не вдигна. Звънели сме от моя телефон, звънели сме от дежурната част, там е със записващо устройство. В продължение на тези месеци от март месец до септември с Н. нямахме никаква връзка. Пращали сме и препоръчителни писма с Български пощи. Последният вариант беше лицето да се обяви за местно, държавно, международно издирване, само това не сме правили, защото не го дава като възможност законът. От януари до септември знаеш, че нямаш оправдателен документ, не търсиш връзка, не идваш на работа.

АДВ. Т.: Как са организирани нещата при тях не е от предмета на делото.

ЮРК. К.: Не е правен коментар относно начина на организация на работа, по скоро вида на дейността и комуникацията. Не са разгласявани неща относно начина на работа и как се осъществява и с какви свойства.

АДВ. Т.: Отчетността на личен състав е водеща. Какъв е официалният адрес за кореспонденция там на жалбоподателката?
СВИДЕТЕЛЯТ: Това са постоянен и настоящ адрес съгласно закона, които тя е дала. Други не е предоставяла. На други адреси не можем да я търсим. Единият адрес е на „О.“ № 8, другият е в „Д.“, който е дала при организация при тревога, когато човекът не се яви, ние го търсим на този адрес. Нямаме друг даден адрес. Съгласно Закона за българските лични документи всяко лице е длъжно да предостави актуален адрес.

АДВ. Т.: В дежурната ви кой адрес е посочен?
СВИДЕТЕЛЯТ:В дежурната е посочен един от двата адреса, не мога да кажа в момента. Няма трети адрес, зададен от нея.

АДВ. Т.: На посочения адрес търсили ли сте я?
СВИДЕТЕЛЯТ:На двата адреса, които са посочени е търсена съгласно закона. Няма трети адрес.

АДВ. Т.: Знаете ли, че тя има проблеми с детето?
СВИДЕТЕЛЯТ:Знаем и затова са правени компромиси.

АДВ. Т.: Знаете ли, че болничните са до 6 месеца и след това се минава на ТЕЛК?

ЮРК.К.: Възразявам, този въпрос не касае служебните задължения на служителя. Той е процедурен.

АДВ. Т.: Знаете ли, че има обжалване?
СВИДЕТЕЛЯТ: Знаем, че има обжалване и че 6 месеца са изтекли. Знаем, че детето освен, че е болничен, идва на редовна форма на обучение, на доклад от директората, идва в дните, които са избираема подготовка, днес след до обяд не идва, след обяд идва. Детето е било комуникативно и в перфектно здраве.

АДВ. Т.: Звънели ли сте на съпруга й?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, звънели сме на съпруга, на новите телефони, във всяка връзка. Постоянно сме търсили връзка. Звънели сме на всички телефони.

АДВ. Т.: – Тя е била болничен до края на м февруари.
След това как е водена нейната наличност?

СВИДЕТЕЛЯТ: Нейната наличност я водехме, защото тя даваше информация, че ще бъде болничен, но болничен няма. Пиша докладна, започва проверка, повече не е налична. Докладната е от април месец, докато тя заблуждава, че ще бъде издаден болничен, аз докладвам, че ще предстои издаване на болничен с ТЕЛК. Аз няма как да си измислям факти и да решавам нещо.

АДВ. Т.: От края на февруари до края на април как е воден този отчет?
ЮРК.К.: В каква връзка се задава този въпрос? Възразявам.
АДВ. Т.: С дейността на административно наказващия орган в нарушение на изпълнението на задълженията за запознаване с административната преписка. При положение, че няма документ, как сте я водели в структурата?

СВИДЕТЕЛЯТ: Докладвал съм, че тя ми е казала от 21.02, че щом комисията ги предаде, веднага ще ги занеса.

АДВ. Т.: Имало ли е искане от жалбоподателката, като има проблем с болничните й, да се пусне в полагаем годишен отпуска, който е бил в размер над 100 дни?
СВИДЕТЕЛЯТ: В МВР служител, който има повече служба достига до 40 дни платен отпуск. Като си в болничен, дните се натрупват. Тя, неидвайки на работа, е натрупвала платен отпуск, тя мисля, че имаше над сто дни. Последният отпуск, който съм и разписал, тя излиза в отпуск, предстоеше командировка и след това тя продължава в болничен. Как да предоставя отпуск, като не идва на работа, как да пусне заявление за отпуск, като не идва на работа да попълни заявлението. Във финансовата служба не се е водила на работа, от там идва спорът. Станало е самото производство за да се стигне до това решение да се вземе, че е дисциплинарно уволнена.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме повече въпроси.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим други доказателства, нямаме доказателствени искания. Да се приключи събирането на доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Т.: Моля да уважите жалбата. Налице са предпоставките, свързани с допуснато нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби. Служител с дълъг опит в МВР изпада в затруднено положение на дълъг болничен. Жалбоподателката е натрупала отпуск в размер на повече от сто дни, който трябва да се ползва в календарната година. Защо административният орган е допуснал в продължение на повече от три месеца да не се явява на работа, при положение че административният орган има право да даде да ползва отпуск. Видно, е че административнонаказващият орган е работил с няколко адреса. Действията, които е предприел. са формални, не е извършил целенасочена дейност за оповестяване. Заповедта за налагане е изпратена на адрес, в който е видял, че тя на този адрес не фигурира, процесният имот е бил продаден.
Крайният извод е, че независимо от молбата на жалбоподателката, в случай на проблем на издаване на болничен да се пусне в платен годишен отпуск, не е изпълнено и води до извода, че административният орган води политика за умишлено лишаване от възможност жалбоподателаката да участва активно в процеса за налагане на наказание на заповед за уволнение. Моля да отмените акта. Представям списък с разноски. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. К.: Жалбата е недопустима. Процесната заповед е влязла в сила след изтичате на срока от залепване на уведомлението за връчване. Протоколът за поставено съобщение е от 15.09.2025 г, т.е. заповедта влиза в сила на 30.09.2025 г. Преди да се стигне до този способ на връчване са правени опити да се открие жалбоподателката на посочените адреси и на адреси, на които би могла да се открие.
Твърдението на адвоката за наличие на отпуск, отпускът е право на служителя, а не задължение на сектора или на работодателя да го дава на служителя. Това е право, от което служителят може да се възползва. Не ми е известно в МВР да съществува самоволно да се пуска служител в отпуск без негово заявление. Твърдения, че са имали договорки, че са се били разбрали са неотносими към предмета на делото, т.к следва да се съобрази със способите с ползването на право на отпуск, че такива не са налични.
Съобщените за връчване е пратено и със съобщение до Български пощи, представено е известие за връчване. Представени са протоколи за много обаждания от дежурен телефон, където са се опитвали да се свържат с нея. Дисциплинарното производство е проведено правилно и законосъобразно. Водено е в отсъствие на държавен служител, за което е изготвена и специална заповед по реда на ЗМВР. Моля да потвърдите заповедта изцяло. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Считам претендираната сума за адвокатско възнаграждение за прекомерна. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Няма представени документи за плащането на тази сума и моля да бъде редуцирано до предвидения в закона минимум.

АДВ. Т.: Не видях писмото с обратна разписка. По отношение на възражението, за това нещо стои плащане на обезщетение на служител в МВР.
ЮРК. К.: Всички способи за връчване са изпълнени. Видно е, че е залепено уведомление, макар да се твърди, че е търсена само на адреса, на който твърди, че не е пребивала, за който не е уведомила, тя е търсена и на адрес на съпруга си.

СЪДЪТ ПРИЛАГА представения списък с разноски от адв. Т..

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 7 - дневен срок.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,16 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: